

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Stultifera navis

Brant, Sebastian

Paris, 1498

De Nicolao Renner: acuphago Argersi. Sebastianus Brant

[urn:nbn:de:bsz:31-65093](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-65093)

Rebus in humanis mutatio tanta laceffit
 Multos: atq; inopes reddit ubiq; uiros.
 Non opus est multis facinus componere uerbis
 Artificum: liuor pectora cuncta trahit.
 Temporibus nostris qui constans esse laborat:
 Hunc stultum uulgu insipidumq; uocat.

**De Nicolao Renner: acuphago
 Argen. Sebastianus Brant.**

Finis adest operis, nec te Nicolae uidere
 In nostra potui Renner amice rate.

Comedit
 mltas ac⁹
 simul

Qui tamen innumeros fatuos facis: & tua multi
 Ora uident, acubus que tibi plena scatent.

Quas comedis, rursuq; uoras, uomis, imbibis atq;
 Prestigio hoc stultos fallis ubiq; tuos.

Saluator
 ludoru pa
 schalium

Tu deus interdum scandis super ethera: rursum
 Decidis: & bibula cum grege pascha tenes.

Simea mater adest buccas deditq; illa, genasq;
 Et linguas multas: ingeniumq; citum.

Addubito iccirco si te Gallos: uel Iberos:
 Inter Germanos, Italicosue locem.

Hic posui artifices inter, uariiq; negoci
 Te turbam: nunq; solus enim esse potes.

Argen.
 plures iue
 nier socios

Narragonu in patriam tecum proficiscar: in una
 Naue: dabit socios urbs tua stultiuagos.

**Epistola Jacobi locher Philomusi ad hu
 manissimu fauore suu. D. Iohane Bergmanu de Ol
 pe. Archidiaconu Gradisuallis: hui⁹ opis pmotore.**

Et si non dubito amice iucundissime: plures nasu
 ros Criticos: nebulonesq; prophanatos, nostris lu
 cubratiuiculis, iamiam de extincta fauilla suscitatos
 esse: tamen iuuentus nostra, qua suauioribus ac po
 litioris doctrine musulis semper adhesimus: facile

import
 ceproris
 barici g
 medio c
 ad cirru
 iuuenili
 qdē iuc
 ritari fac
 billius iu
 tritus: i
 cras cas
 podasq;
 amar: fu
 pellit de
 cū pecti
 q; reddi
 suas ded
 gues: qu
 guāq; T
 M, Cicer
 fugere r
 tias ac si
 latratu
 ber etiā
 Cicero.
 audariq;
 mei equ
 tus efflā
 rice tellu
 rarit: tan
 di cogni
 nio rete
 rore per

importunos occurfus larratiū ſupabit. Si nobis præceptoris noſtri faciſſima man⁹ affuerit nullus barbarici gregis contumelias formidabimus. Quis enī mediocriter doct⁹: adoleſcētis, & nati & cōtendētis ad uirtutē: litterariā iſtāc audatiā improbabit: Aetas iuuenilis Tibullū ſuū illaudatū nō reliquit: cui⁹ ipſe qdē iucūdiſſima elegiacę ſcriptiōis monimēta poſteritati ſacrauit. qd enī mai⁹: qd præſtāt⁹: qd ue laudabilius iuuenis ſub rigido ſydere nat⁹: glādibus enutritus: ī pagis Suetie ablactat⁹ / attētare potuit: q̄ ſacrās caſtalis undas lambere: cortinā phoebados tripodasq; ore parū diſerto cōtingere: Sed me phoeb⁹ amat: ſunt huic mea carmina cure. Barbaricasq; meo pellit de pectore uoces. Dat cytharā: lyricosq; ſacro cū pectine neruos. Et pharetras: q̄ me tutū fors undiq; reddūt. Sed quā nemo unq̄ ad umbilicū tā pfecte ſuas deduxit paginas: aut adeo demorſos ſapuit unguēs: qui non ſuorū operū ritulis hiantes fauces: linguāq; Timonianā puocaret. Aſinii pollionis notam M. Ciceronis laudabilis ac incredibilis eloquētia eſt fugere nō potuit Maronis argutiſſima muſa: ſtigmatis ac ſibila ſenſit. Sed q̄ in cineres mortuorū impios latratus uomūt: cū laruis luctari cenſent. Carere debet etiā uitiis oībus: q̄ in aliū paratus eſt dicere: inq̄t Cicero. Parcāt itaq; per deos imortales oro, tenellę audatię litterariū greges: & mediocritatem igenioli mei equa lance penſitent rhinocerotisq; nares: latratuſ efflātes, ferro peſſulo obſtringant. Et ſi barbaricę telluris ſterilitas me ad litterarū ſtudia uix cōcitarit: tamen q̄a mortales oēs, natura quadā ad ſcienti cognitionē accēdimur: p̄pterea exploſis ab ingenio terribimis ignorantię tenebris: animū Heliconis rore peruncrum, ad ſcribendum appuli. Vrīnam dii

Folio

immortales primitiis nostris auras salubres: uetosq;
 tráquillū spirátes: benigne tribuerét. Vt semina men-
 tis nostrę, splendidissimo uirtutū globo fulcita: do-
 ctrina (quā pfitemur) coalescerét. & editis litterarū
 monimētis speciosissime efflorescerent. Tu tñ in pri-
 mis: Iohānes Bergmane: dignus mihi uideris: qui hu-
 manitate (quę potissimū mortales oblectat) & singu-
 lari munificentia: qua in oēs tibi pares uteris littera-
 rū studia adeo extollis: ut ab inferis litteras squalo-
 re lurido obsitas: in Germaniā reuocare uidearis. qd
 enī magis in te mirari solemus? q̄ alacritatē istā tuam
 q̄ studiosos hoies ad scribēdū puocas. Tuis enī fecū
 dissimis sumptib⁹ egregios libros emūcto caracte-
 re, ac graphice exaratos in lucē pferis. Quod enī lau-
 dis & glorię, ceteri scribēdo cōsequūtur: hoc tu bo-
 nas pmouēdo litteras assequeris. Igit̄ has litterulas
 nostras, ī testimoniū indelebilis amicitię: in fine libri
 imprimi iussimus: ut optimus qsq; tuā in me humani-
 tatē, māsuetudinē, familiaritatē, liq̄do cognosceret.
 Vale ex Castello Erāco Germanię: Anno Millesimo
 quadringentesimo nonagesimoseptimo.

Ad eundem Iohannem. B. de Olpe.

Me rogo commendes nostro iucunde Iohannes

Thędigens; hunc saluum me rogante iube.

Sī quid forte agitem quęrat meus ille magister?

Dicito me saluum uiuere, & esse suum.

Proinde sibi incolumen uiram, famamq; precabor

Perpetuam. ualeat Brant meus ille diu.

Nihil sine causa.

Olpe.

Ad numeros suos ut Iohannem
 Bergmanum festine adeant.

Ite rudes
 Bergm
 Vos eren
 Accipie
 Exarmatu
 Vos mo
 Ludit & a
 Blandi
 Hoc duce
 Indoct
 Impia nil
 Murm
 Seu uos f
 Contit
 Seu uos p
 Siue pe
 Siue molo
 Ire detu
 Siue char
 Immar
 Carmina
 Iam pl
 Mirantes
 In uob
 Hoc duc
 Principi
 Abitiet
 Atq; n
 Gorgoni
 Aegidi
 Indocti d
 Atq; g
 Ite procu
 Scribu